

дълбоко: попыта за дъщеря си, не можѣ да узнае нищо за нея, тогазъ съ нѣкакво си стоическо равнодушіе, рече:

— Вѣтровы сбирки, бѣсовы пилѣнки! съ други думы сирѣчь, отъ добръ събраното дяволтъ зема половинѣхъ; отъ злѣ събраното дяволтъ зема всичкото заедно съсъ ступанина! Басията значи: сирѣчь за мое благородіе говорѣхъ. Разумѣхте ли?

— Това си е тъкмо тъй помайчимо! рекохъ много отъ блудницѣтъ въ единъ гласъ. Но дали исторіята на всякъ единъ отъ насъ не е плачь и рыданіе?

— Какъвъ животъ е тозъ що минуваме, мари момичета! рѣкохъ други нѣкои отъ блудницѣтъ, съ нѣкаквеси жално израженіе: Бой, исувни, неспанія... ахъ! ахъ! животъ!

Профила и Уранія въ крайно умиленіе слушахъ нажалено злочеститѣ онѣзи сжщества, които ся okayвахъ и кляняхъ okayнѣтъ животъ що живѣяхъ, и когато кафедрѣята наедно съ другитѣ двама ранени въ цѣрахъ въ отвѣднѣхъ до тази стахъ и дъртата приводиница въ питанія и распытуванія за блудилището и за дъщеря си ся оставяше да ѣхъ надвѣе сънѣтъ, блудницѣтъ направихъ едно търкало около двѣтъ Поликарпови дъщери и захваняхъ единъ подырь другъ всякъ да исказва исторіѣхъ си, като распытахъ и научихъ отъ Профилъ какво бѣ станало въ тѣхнѣхъ стахъ и отъ какво бѣ произлѣзла крамолата и раняваніята.

— Каквото ся види утрѣ ще ны държатъ подѣ испытъ, рече една отъ блудницѣтъ.

Научены да не спятъ нощъ, тѣ ся думяхъ да не спятъ и сега, и останяхъ съгласны всяка една отъ тѣхъ да исприкаже исторіѣхъ си и да покаже кѣкъ е испаднѣла въ таквъ едно състояніе.

— Наредъ да захванемъ, думаше една: първо Ксанта, послѣ Зина, послѣ Крустала, послѣ Кждра, послѣ Катина, послѣ Деспину, а че тогазъ и азъ Маригыца, додѣся мине нощѣта.

И сега, друже читателю, ако тя интересува да знаешъ